

Žene: vsega še nismo uredile

Smarska pokrajina se vsekakor naglo preraja. Vzpon ni opaziti samo v tem, da vidimo novo železniško progo, naprednejše kmetovanje, drenažne jarke na Imenskem polju, tekstilna obrata v Kozjem in Smarju, drugačni so tudi odnosi med ljudmi.

Smarske žene so bile nekoč omejene samo na delo v domačijah, ki so v večji meri kmečke. Garati od zore do mraka, to je bila njihova naloga, dolžnost in dediščina. Pa še danes morajo tako delati: peči kruh za družino, skrbeti za svinje, prati in šivati, vzgajati otroke, delati na vrtu in njivah, kot da je delo njej in samo za njo odmerjeno. In celo žene so večkrat mislile, da drugače ne more biti. Pa je lahko drugače, vsaj nekoč drugače! Crne kuhinje, zakajene in mračne, so postale svetle in čiste; brbljive in petrolejke je zamenjala električna žarnica, na mnogih krajih voda že priteka po vodovodnih ceveh v hiše in hleve; to pa je spremenilo tudi okolje v hiši in odnose v njej.

Se zdelač pa ni vse rešeno. Zensko delo je še vedno težko. No, navsezadnje je vsako delo težko; toda oddih je prav kmečki ženi zelo, zelo skromno odmerjen. Družina, otroci in živina v hlevu hočejo svoje, pa tudi hiša, ki je danes bolj opremljena, hoče svoje; to pa zahteva vso gospodinjno ves dan. Komisija pri občinskem odboru SZDL na Smarskem, ki jo vodi tovarišica Majhnova, pomaga reševati prav vprašanje razbremenitve kmečkih žen, vprašanje uveljavljanja žene v družbenih organih samoupravljanja, vprašanje resnične emancipacije. Pravkar so se sestale delegatke iz vseh smarskih krajev, da se pomenujo o vprašanjih, ki bi jih v tesni povezavi z občino in ostalimi družbenimi organizacijami skušali reševati. V ospredju je vprašanje ustanavljanja vaških servisov, stano-

vajske skupnosti in podobno. V Polju ob Sotli n. pr. pogrešajo kruh, pra'nico. Koliko laže bi bilo, če bi ne bilo potrebno peči kruha doma, vselej doma prati, saj bi s takimi novimi organizacijskimi oblikami dela v družbi ženo precej razbremenili. Toda taka vprašanja so na vasi še posebno težka, ker je manj lju-

Gradili bodo mehanično delavnico

V Ljubnem ob Savinji že nekaj let zelo uspešno deluje Avto-moto društvo »GOZDAR«, ki je edino te vrste na območju moziške občine. V svojih vrstah združuje že preko 110 članov.

V preteklem letu je bila dejavnost društva usmerjena predvsem na vzgojo šolske mladine in ostalega prebivalstva v želji, da bi se zboljšala varnost v cestnem prometu. Skupno z občinsko komisijo za varnost cestnega prometa ter učitelji na šolah so priredili za šolsko m'adino 83 prometnih predavanj, kjer je vsakokrat sodelovalo približno do 970 šolobveznih otrok. Na šolah v moziški občini deluje 20 prometnih krožkov, na katerih je v preteklem letu uspešno opravilo izpiti za »Pionirsko prometno značko« 320 otrok. Društvo pa je skrbečo tudi za predavanja za odrasle. Po mnogih krajih v občini so predavanja povezali s predvajanjem prometnih filmov, ki si jih je ogledalo blizu 3000 državljanov. V Lučah, Gornjem gradu in Ljubnem ob Savinji je društvo priredilo dvodnevne razstave prometne varnosti.

Društvo bo tudi v prihodnje posvetilo vso skrb vzgoji šolske mladine in ostalih koristnikov cest. Do

Pred volitvami v zadrudne svete

V Slovenskih Konjicah se vneto pripravljajo na volitve v zadrudne svete. Pri občinskem odboru Socialistične zveze so ustanovili politični aktiv, katerega člani se bodo udeleževali sestankov krajevnih odborov kjer bodo razpravljali o kandidatih listi za nove zadrudne svete. Politični aktiv bo poskušal vplivati na čim bolj široko izbiro kandidatov in se bo trudil tudi za to, da bi bilo v novih zadrudnih svetih vsaj 25 odstotkov mladine in 20 odstotkov žena.

Pri krajevnih odborih razpravljajo o kandidatih listah ta teden.

V Konjicah bodo izdajali časopis

Pred dnevi se je pri občinskem odboru Socialistične zveze v Slov Konjicah sestala uredniška odbor novega časopisa, ki ga bo izdajal občinski odbor Socialistične zveze. Za časopis, ki bo ciklističen in ga bodo zaenkrat izdajali v omejenem številu, so se odločili zato, da bi prebivalce svojega okoliša laže seznanjali z različnimi odloki občine in drugimi tekočimi problemi konjiške komunne. Računajo, da bo prva številka novega časopisa izšla do prvega aprila.

di, zato pa tudi manj pogojev za skupnostne oblike de'a.

Smarski zbor žena pa je pokazal, da so tudi smarske žene stopile odločno na novo pot. Družbena vloga žena, njeno uveljavljanje v družbenem samoupravljanju je vedno pomembnejša, mesto ob možu pa vedno bolj resnično enakovredno. s.

konca leta 1962 naj bi uspešno položili izpiti za »Pionirsko prometno značko« vsi šolobvezni otroci od 8 leta starosti dalje. V času turistične sezone namerava društvo uvesti službo »Pomoč-informacije« z motornim vozilom na cesti Mozirje—Gornji grad—Ljubno ob Savinji—Logarska dolina. Ta služba bi znatno zboljšala moto-turistični promet. Društvo se bori tudi s težavami. Nima prostorov, kjer bi lahko uredili mehanično delavnico, ki pa jo v moziški občini zelo pogrešajo, saj ni niti ene mehanične delavnice. Zato so sklenili, da bodo začeli z gradnjo potrebnih prostorov za mehanično delavnico. Z gradnjo namerava pričeti še letos, končali pa bi jo vsaj do konca leta 1963.

Predračunska vrednost gradnje je predvidena v višini 2,5 milijona dinarjev. Pri gradnji bodo sodelovali tudi vsi člani društva. Vsak član bo opravil v letošnjem letu 20 prostovoljnih ur, kar je skupaj 2200 prostovoljnih ur dela. Pri realizaciji te akcije računajo tudi na pomoč vseh zainteresiranih v občini. —er

V počastitev 20-letnice vstaje

Odbor za proslavo 20. obletnice revolucije v Slovenskih Konjicah je predvidel nekaj večjih prireditev v mesecu aprila, maju in juliju. Prva večja prireditev bo občinski pionirski pevski festival, ki ga bodo organizirali od 21. do 27. aprila, ko se bo začel pohod pionirjev in mladincev po poteh štirinajste divizije. Ves ta čas bodo po šolah predavanja o narodnoosvobodilni borbi, srečanja z borci, kulturno življenje pa bodo popopreile številne predstave domačih dramskih družin.

V tednu mladosti bo društvo prijateljev mladine priredilo pionirske igre, nato pa se bodo v začetku julija pričele najpomembnejše prireditve v počastitev 20. obletnice revolucije. Na predvečer 3. julija bodo po vseh osnovnih organizacijah Zveze borcev proslave, na katerih bodo zaslužnim borcem in aktivistom iz narodnoosvobodilne borbe razdelili odlikovanja. Občinski odbor Zveze borcev bo nato 4. julija pripravil komemorativno zborovanje pri Treh žebjih, kjer je leta 1943 padel Pohorski bataljon. To bo nedvomno vrhunec prireditev v počastitev 20. obletnice revolucije v poletnih mesecih. Mesec julij bodo končali z odkritjem spomenika padlim borcem v Vitanju in tekmovanji vseh panog telesne vzgoje.

Proslave v počastitev velikega jubileja pa bodo nadaljevali še vse naslednje mesece.

Za turizem v laški občini

V zimskih mesecih turistično društvo v Laškem ni počivalo. Prepleskali so številne klopi, očistili sprehajalne steze in sklenili, da zgradijo novo stezo po desni strani Savinje od zdravilišča mimo doma »Partizan« do trafike pri mostu. V svoj delovni program so vnesli tudi ureditev parka pred postajo.

Tudi svet za turizem in gostinstvo se ukvarja z mnogimi problemi. Laško je po več tega, da je v njem znano zdravilišče, privlačno tudi za mnoge turiste. Tega se Laščani zavajajo, zato so za letošnjo sezono zagotovili 150 ležišč, zagotovili pa jih bodo še več, ko bo zdravilišče obnovilo svoje prostore.

Skrbeli bodo tudi za razvedrilo turistov in bodo zato zagotovili višji nivo kulturnih prireditev, uredili bodo gostinske vrtove, za kar imajo že zagotovljena sredstva. V te namene bo hotel »Savinja« porabil preko dva milijona dinarjev.

Z namenom, da bi razvil planinski turizem, bodo nadaljevali gradnjo ceste Laško—Smohor. Vedo namreč, da bo planinski dom na Smohorju takrat mnogo privlačnejši in bodo njegove kapacitete bolje izkoriščene. Vse ceste pa jim ne bi mnogo koristile, če ne bi uredili takoj bencinske črpalke, zato bodo sredstva zanjo poskušali najti že v tem letu. In še nekaj — pripravljajo vodiče po Laškem, ki bi naj izšel že pred glavno turistično sezono.

Občni zbori Rdečega križa

Pred dnevi so se v vseh krajih šentjurske občine vrstili občni zbori organizacij Rdečega križa. Na občinskem občnem zboru so zato lahko ugotovili, da je ta humana organizacija v preteklem letu dosegla lepe uspehe. V prihodnje bodo svoje de'lo usmerili predvsem v aktivizacijo prebivalstva za razširitev programa malih asanacij, za povečanje krvodajalskih akcij itd. Pravilen pa je tudi sklep, da bodo posvetili veliko pozornost sprejemanju novih članov, tako odraslih, kakor tudi mladine.

Obračun dela

V nedeljo se je zbralo v Zrečah k letnemu občnemu zboru Planinsko društvo. Društvo je še mlado, toda v treh letih odkar dela, je doseglo že lepe uspehe — v koč na Vitanjski planji (na Rogli) so lani napeljali vodovod, ki je stal okoli dva milijona dinarjev, popravili so koč, uredili letna nočišča in opravili več manjših del.

Komisija za sklepe je na občnem zboru predlagala precej obširen program de'a. Odločili so, da bodo pričeli z elektrifikacijo svoje koč, sodelovali s pionirji, določili bodo vodnika, ki bo izletnikom pripovedoval tudi o zanimivostih okoliških krajev itd. Sprejeli so tudi sklep, da bi na Goleku zgradili nekakšno zavetišče za izletnike, saj bi bil hrib lahko lepa izletniška točka za prebivalce Zreč in Konjic. K. Z.

Srečanje pri drobilcih

Droblilci kamenja hrume. Stojijo sredi položnega hriba visoko nad traso bodoče magistrale. Če jih pogledaš s trase, se ti zdijo kot fantastične predpotopne pošasti. Pred njimi se kopičijo velikanski kupi zdrobljenega kamenja, za njimi pa kamioni-prekucniki neprestano dovažajo nove in nove tovore skal iz bližnjega kamnoloma. Droblilci pa žro.

Mlade roke brigadirjev drobilcem ne dajo počitka. Po pet jih streže enemu. Dva dovažata nezdrobljeno kamenje, dva kamenje odvažata, potem ko je zdrobljeno, peti pa stoji visoko na drobilcu, kot kapetan na poveljniškem mostu in z orokovičnimi rokami meče kamenje v nenaščno žrelo drobilca. Delo pri dro-

veš mesec sončila na morju. Zlolenje v naselju je zanimivo. Večkrat tedensko imamo ples, usak dan je kakšna športna tekma, pa še množica krožkov in obiski v druga naselja. Nikoli se ne dolgočasim.

Poiskal sem še komandirja čete, ki danes dela na drobilcih. Najdem ga v živahnem pomenku z »mašinistom«. Sprašuje ga, kako dolgo bo drobilci stal. Dragoena je usaka minuta.

— Tole se nam večkrat zgodi. Drobilec je star in malo večji kamen, pa se že ustavi. Mi pa se trudimo, da bi čimveč storili, čimbolj preseglji normo in da naša brigada ne bi bila le udarna, temveč tudi specialno pohvaljena. —

Ko ga vprašam, kako mu je všeč



blilcih kamenja spada med najtežja dela na avtocesti. To pa mladih graditeljev avtostrade ne moti, tudi tu presežejo normo, tudi tu postanejo udarniki.

Tistega dne, ko sem obiskal drobilce, so na njih delali mladi celjski brigadirji. Njihova, od vročega makedonskega sonca zagorela telesa, so se lesketala v znoju. Ko sem jih takole gledal, se mi je vsililo vprašanje, od kod njihov delovni polet, njihova svežina pri tridesetih stopinjah Celzija. Nenadoma se prvi drobilec strese, motor začne pojemati in se končno ustavi. Delo zastane, vse dotle, dokler »mašiniste« stroja ne popravi. Izkoristim odmor ter se vzhopem na drobilec. Najprej krepak stisk roke z brigadirko, ki je na njem. Vida ji je ime, mi je povedala. — Koliko ste že napravili danes? sem radoveden.

Zasmeje se in mi pokaže velik kup zdrobljenega kamenja, ki se kopiči pred drobilcem.

Toliko smo napravili do sedaj. Kar čeden kupček, kajne? Do danajstih, ko gremo spet domov v naselje, pa bo še vsaj trikrat večji. — Kako ti je všeč brigadno življenje? —

— Zelo mi ugaja. No, če sem odkrita, prve dni je bilo malce težko. Nisem se mogla takoj privaditi hrani in podnebjju. Pa je šlo. Hrana je sicer res nekoliko premočna za nas Slovence. Vendar je izredno kalorična in sedaj, ko jo uživam že skoraj dva tedna, sem se je privadila. S podnebjem je prav tako; kar poglej me. V tem kratkem času sem postala bolj zagorela, kot če bi se

v brigadi, kako delajo brigadirji njegove čete in vse brigade, mi odvrne:

— V brigadi mi je zelo všeč. Letos sem prvič na vzezni akciji. Lani sem delal na lokalni akciji na Trojanah. Toda tu je boljše. Spoznaš več mladincev in mladink iz drugih bratskih republik, več krajev naše domovine in sploh... Tudi zavest, da gradiš magistralo, ki je vsejugoslovanskega pomena, ki bo še bolj povežala najsevernejše kraje s temi tu na jugu, je močnejša in da še večji delovni polet. To ni le moje mnenje, tako misli velika večina naših brigadirjev. In vsi si prizadevamo, da naredimo kar največ in čimprej dogradimo »Cesto bratstva in enotnosti«. Brigadirji moje čete so zelo prizadevani, pa ne le oni; vsi si prizadevamo, da čimprej končamo našo avtostrado in dosežemo novo zmago. —

Da, prav je povedal komandir Franc, da magistrala povezuje vse bratske narode. Brigada je kovačnica klenih mladincev, klene mlade generacije. K. J.

ZBOR UPOKOJENCEV S PONIKVE

Preteklo nedeljo je bil na Ponikvi zbor upokojencev. Na njem so razpravljali o gospodarskih, kulturnih in drugih problemih kraja, seveda pa so se dotaknili tudi skrbi za svoje člane. Njihov občni zbor je dokazal, da so upokojenci še vedno pripravljeni sodelovati v javnem življenju. Zbor je izredno lepo uspel, tako po udeležbi kot po vsebini razprave.

bodo razpustili, namreč, ljudje tož s ploho ne poznajo. In prva pomoč je gori sijajno urejena. Vsaka občina ima po dva rešilna avtomobila in večjo ambulanto. V vsakem industrijskem kraju imajo dispanzer, krajevne sirote pa varstveni organi redno obiskujejo. In higiena v restavracijah! O preostalih in napoli kuhanih jedeh gori s ploha pojma nimajo. Kmet je visoko cenjen, velposestnikov in drugih bogatašev nimajo. Pretepi, pijančevanje, zmerjanje, preklinjanje so jim španska vas. Tekstil in hrana sta poceni. Pa tudi mehanizacija, vendar gori niso tako dižni na avtomobile. Stremuštva in tekmovanja, kdo bo imel več, s ploha ni. Z orožjem gori s ploha ne razlajaj!

Vračamo se! Hudirja, saj še polovice nisem povedal! Nič ne pomagaj. Gremo. Hitro sem si kupil šklato tablet LASORASTIS, jih tri kar hkrati požrl. Skočil sem v raketo PRVIS, medtem so mi na absolutni pleši zrastle čudoviti kodri. Zagremlje je, hušnilo je v VESOLJE, prišla je steverdasa in mi krajšala čas, dokler nisimo pristali na tajnem vzletišču »NA JASI«, v gozdčku kraj brhke Savinje. Tekel sem v žalske apoteke po zdravila za ženo. Zdaj žena, zdrava in čvrsta, prežvekuje tablete, jaz pa premišljujem o čudovitem potovanju. Prihodnje leto ob tem času bom spet potoval in če kdo hoče z menoj, naj piše na naslovu TONE TRN, pošta PRVI APRIL.

Gimnazijci želijo sodelovanja

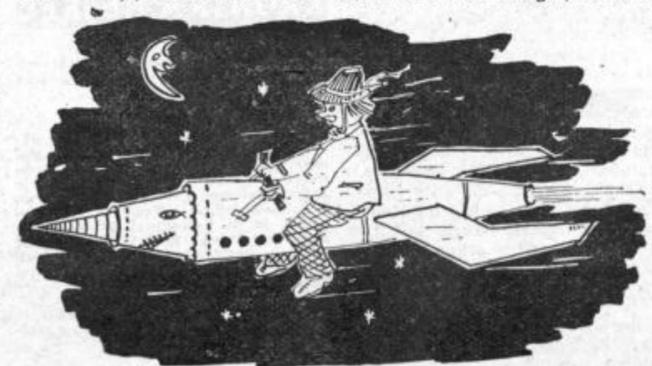
Prejšnji četrtek je bilo na celjski gimnaziji posvetovanje mladinskih aktivov gimnazije in ekonomske srednje šole iz Celja. Namen sestanka je bil, da se ugotovi sodelovanje med obema mladinskima aktivoma.

Zato so sklenili, da bodo sodelovanje pogledali na športnem, pa tudi na kulturnem in idejno-političnem področju. Gimnazijci bodo priredili za m'adino ekonomske srednje šole Shakespearov večer. Oba aktivna bosta organizirala več športnih srečanj, sodelovali pa bodo tudi še pri oblikih idejno-vzgojnega dela — marksističnih krožkih, študijskih skupinah itd. Predvsem bodo izmenjavali izkušnje pri de'lu svobodnih aktivnosti na obeh zavodih.

Sestanek je pripravil aktiv Ljudske mladine na gimnaziji, ki pa se že pripravljata tudi na posvetovanje z nekaterimi drugimi aktivni Ljudske mladine — učiteljiščem, industrijsko kovinarsko šolo ter z nekaterimi delavskimi aktivni Ljudske mladine. jt

deželo prišla pomlad. Pomaga mi brhka Savinja. Grbančim čelo, skušam si bistril zaspano pamet, rad bi imel v glavi eno samo željo: dobiti zdravnika, dobiti zdravila. Zakaj visoko cenim boljšo polovico.

Hočem si nekaj reči, a gromska strela, nekaj me je prišlo za jezik. Kaj je to? Vame je nekaj bušnilo zajel me je nek čuden val, vsega me je elektriziralo. Kaj neki bi to bilo? Skočim z bicikla. Postojim. Gledam, poslušam, preudarjam. Iz žepa vzamem zemljevid. Hitro izračunam zemljepisno dolžino in širino.



no. Ugotovim moj položaj. Aha skrivni kotiček kraj brhke Savinje. Malo sem zašel. Vse preveč sem mislil na ženo in zdravila. Se enkrat pregledam podatke, računam, belim si glavo. Trčim v nekaj trdega. Drevorjaška smreka. Kraj nje se ogromnejši hrast. V gozdu sem. In

tone Trn:

Z raketo Prvis na planet Aprilus

ne — in, kje mislite, da sem se znašel? Na vzletišču! Na raketišču! Res, stal sem kraj ogromne medplanetarne rakete. Prava pošast! Greste z nami? Z vami? Tišina! Stroga tišina. Kam? V VSEMRIRJE. Se trenutek. Greste? Ljudje v maskah se vrtiljo okoli rakete, okoli mene. Ali se bom odločil. Nenadoma sem na televizijskem ekranu zagledal boljšo polovico. K njej je prišla sosedja in ob kavici sta se hihitaili, pogovarjali ter klatili z rokami. Nobenih bolezenskih znakov. Greste? Grem! Takoj! Naj se zgodi kar se hoče. In komaj sem se obrnil, že sem imel tudi jaz udobno urejeno masko. Z njo ored sem se znašel v ogromnem trupu rakete PRVIS. Rečem vam, čudovito! Ne enkrat, stokrat čudovito. Približa se robot. V lepem, kar prekrasnem križu. Vse na njem je bilo prozorno. Vse je utripalo, se prižigalo in uglašalo. Bila je steverdasa. Mična in elegantna v svojem jeklenem obroču. Poučila me je o obnašanju v raketi. Povedala mi je tudi cilj potovanja. Planet APRILUS. To je planet, ki so ga astronomi odkrili približno pred petim leti, na dan prvega aprila.

Brzine nisem občutil. Najprej me je popaskalo v petah, nato je šlo po nogah nazogor, stisnilo me je pri srcu. Zavilo mi je oči, roke so vztrepetale, se krčevito oprile je iz krvi in mesa. Je to strah? So to živci? Je mar zgolj privid? Duševna depresija? Začutil sem, da me je prišlo nekaj mrzlega. Smrt! sem pomislil. Ali bolj sem buljil v temo manj sem videl. Nekaj me je zgrabilo, bila je to silna moč, ki me je prenesla preko debele svinčene ste-

Bušknem na noge, skočim v flacle sukničji mi sam prileti na ramena bumj na bicikletu in hajd v hmeljsko metropolo — ZALEC. Bingljam z nogama, dvočikel poskakuje zdaj v grm, zdaj po kamenju. Jaz-ši brundam popevko, ki pravi, da je v